

Prima instanță: Jud. Râșcani mun. Chișinău, V. Ciumac
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
N. Vascan, V. Negru, E. Fistican

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

Î N C H E I E R E

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul:

Ala Cobăneanu

judecătorii:

Ion Druță, Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Departamentul Poliției de Frontieră,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016, prin care a fost
respins apelul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră, menținută hotărârea
Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 20 august 2015,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bîrlădean Dumitru
împotriva Departamentului Politeiei de Frontieră a Ministerului Afacerilor Interne al
Republicii Moldova privind anularea ordinului de eliberare din funcție, restabilirea
în funcție repararea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

La data de 11 mai 2015, Bîrlădean Dumitru s-a adresat cu cerere de chemare
în judecată împotriva Departamentului de Poliție Frontieră a Ministerului Afacerilor
Interne al Republicii Moldova privind anularea ordinului de eliberare din funcție,
restabilirea în funcție repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, până la emiterea ordinului de concediere, a
activat în funcția de șef al secției echipe mobile a Direcției regionale Nord a

Departamentului Poliției de Frontieră a Ministerului Afacerilor Interne în baza ordinului nr.380.

Menționează că, la data de 16.04.2015 a fost sancționat disciplinar cu eliberare din serviciu.

Precizează că, nu i-a fost comunicat despre finalizarea anchetei de serviciu înainte de emiterea ordinului de concediere, iar ca urmare nu a avut posibilitate să facă cunoștință cu materialele anchetei de serviciu până la emiterea ordinului de concediere, nu a avut posibilitatea de a se apăra.

Explică că, potrivit art.36 al Legii cu privire la Poliția de Frontieră, persoana în privința căreia se petrece ancheta de serviciu are dreptul să cunoască integral materialele anchetei, să solicite sau să prezinte probe în apărarea, iar lui nu i s-au prezentat integral.

Solicită, anularea ordinului nr.380 PS. din 16.04.2015 prin care a fost sancționat disciplinar cu eliberarea din serviciu, restabilirea sa în funcția anterioară deținută de șef al Direcției regionale Nord a Departamentului Poliției de Frontieră a Ministerului Afacerilor Interne, încasarea din contul Departamentului Poliției de Frontieră a Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul său a salariilor și suplimentele stabilite de legislație pentru perioada lipsei forțate de serviciu, calculate de la ziua concedierii până la momentul repunerii în funcție a cheltuielilor de judecată suportate.

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 20 august 2015 a fost admisă integral acțiunea (f.d. 74, 82-86).

S-a anulat ordinul Departamentului Poliției de Frontieră din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr.380 ps din 16.04.2015 în partea ce ține de aplicarea sancțiunii disciplinare - eliberare din serviciu căpitanului Bîrlădean Dumitru, ca ilegal.

S-a restabilit, Bîrlădean Dumitru în funcția de șef al secției echipe mobile a Direcției regionale Nord a Departamentului Poliției de Frontieră din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

S-a încasat de la Departamentului Poliției de Frontieră din cadrul Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul lui Bîrlădean Dumitru prejudiciul material în legătură cu privarea de dreptul de a munci în mărime de 26707,4 lei.

Ca motiv de admitere a acțiunii instanța de fond a invocat faptul că, ancheta de serviciu a fost desfășurată de către Serviciul Protecție Internă și Anticorupție al MAI, nu însă de către angajatorul lui Bîrlădean Dumitru, care potrivit contractului privind serviciul în cadrul Poliției de Frontieră este Departamentul Poliției de

Frontieră al MAI, exigență legală stabilită la art.36 din Legea cu privire la Poliția de Frontieră și art. 208 alin. 2 Codul Muncii.

Mai mult ca atât, nu a fost consultat organul sindicat din unitate, având în vedere că Bîrlădean Dumitru este membru de Sindicat al Organizației Sindicale Primare a Direcției regionale Nord Edineț, a Departamentul Poliției de Frontieră al MAI.

Nu a întreprins toate măsurile în vederea executării obligației sale de aducere la cunoștință salariatului, sub semnătură, a ordinului de eliberare din servicii.

La 22 august 2015, Departamentul Poliției de Frontieră al MAI a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 20 august 2015 (f. d. 79), completat 29 octombrie 2015 (f.d.95 -100).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 30 martie 2016 a respins apelul declarat de Departamentul de Poliției de Frontieră al MAI (f.d.125- 131).

A menținut hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 20 august 2015.

În motivarea soluției instanța de apel a indicat că, instanța de fond corect a reținut faptul că, la emiterea ordinului contestat nu a fost consultat organul sindicat din unitate, reieșind din faptul că Bîrlădean Dumitru este membru de Sindicat al Organizației Sindicale Primare a Direcției regionale Nord Edineț, a Departamentul Poliției de Frontieră al MAI. Angajatorul nu a întreprins toate măsurile în vederea executării obligației sale de aducere la cunoștință salariatului, sub semnătură, a ordinului de eliberare din servicii.

La 12 august 2016 Departamentul Poliției de Frontieră al MAI a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016 solicitând admiterea acestuia, casarea ambelor hotărâri judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral acțiunea (f.d. 135-138).

În motivarea cererii de recurs a indicat că, aprecierea instanțelor privind constatarea încălcărilor admise de către șeful Secției echipe mobile a Direcției Nord al DPF a MAI din 23.03.2015 sunt neîntemeiate, deoarece criteriile care stau la baza emiterii acestora trebuie să fie obiective și imparțiale.

Menționează că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, or, poziția instanței este subiectivă și constituie o derogare de la exigențele prescrise din principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor .

Relatează că, instanțele ierarhic inferioare, în admiterea acțiunii, nu își justifică soluția, or, organizația sindicală nu putea influența asupra micșorării gravității abaterii disciplinare comise.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de Departamentul Poliției de Frontieră al MAI în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 30 martie 2016 la 20.06.2016 (f.d. 134).

La materialele pricinii lipsesc probe care ar confirma recepționarea copiei deciziei instanței de apel de către Departamentul Poliției de Frontieră al MAI.

Prin urmare, recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al MAI la 12 august 2016 este depus în termen.

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al MAI, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Potrivit art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice,

respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de Departamentul Poliției de Frontieră al MAI în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerul Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul:

Ala Cobăneanu

Judecătorii:

Ion Druță

Nicolae Craiu